

Kristīne Stašulāne aicina ļauties pirts enerģijai

Kristīne Stašulāne uzņem cilvēkus pašu saimes lolotā pirtī

Egita Terēze Jonāne

“Droši brauciet ciemos, nopēršu ar sauso pērienu.” Tā Kristīne Stašulāne, kuras pirtnieces aicinājumu un kuras saimes pirts spēku brauc piedzīvot tepat Latvijas un ārvalstu pirts cienītāji, telefonsarunā piekrita “Vietējās Latgales Avīzes” braucienam ciemos uz viņas saimes lauku mājām “Dzeņi”. Tā bija ne tikai saruna par pirtnieka aicinājumu un pirts rituāliem, tā bija dalīšanās pieredze, kāpēc viss jāauž ar un no mīlestības.

Četru paaudžu lolotās mājas

«Šajās mājās saimniekojam jau četrās paaudzēs ar domu attīstīt lauku SPA,» uzsāka stāstījumu Kristīne, cienājot ar vīgiežu tēju.

Interesants ir lauku māju «Dzeņi» stāsts. Savulaik Preiļu muižas īpašnieki grāfi Borhi, mainoties laikiem un varām, savus īpašumus Anspokos uzticēja pārvaldīt Gudļevskim, tas savukārt sadalīja tos starp saviem padotajiem, tostarp, Justinu Volontu, kuram uzticēja Anspoku īpašumu pārvaldīšanu. Viņam bija labs draugs Justins Dzenis, kurš dzīvoja Vārkavā, un, kā jau draudzībā iederas, viens Justins uzdevināja otram Justinam zemi – 54 ha (to apliecina dokumenti), lai gan, kā atminējās Kristīne, vecmamma esot teikusi, ka Justins Dzenis 1924. gadā šo zemi nopirka no Justina Volonta. Tas bija tukšs lauks, un tur Justins Dzenis, paņemot aizdevumu bez procentiem (tos subsidēja Latvijas valsts), vispirms uzcēla kūti no laukakmeņiem.

Justīns ar sievīņu loloja divas meitas un trīs dēlus, vēlāk bērni apprecējās un devās savās gaitās, izņemot Bronislavu, Kristīnes vectēvu, – viņš palika saimniekot «Dzeņos». Pēc kāda laika Bronislavs apprecēja Valentīnu no Smelteriem, un savu līgavu pirmo reizi ieraudzīja tikai kāzu dienā 1932. gada 22. jūnijā. Interesanti, ka toreiz vecāki lielākās dzīves izvēles, arī laulātos draugus, izdarīja bērnu vietā. Kristīne pastāstīja, ka dzimtas albumā saglabājusies fotogrāfija, kā kāzinieki vizinās pa dīķi uz šķūņa durvīm, un pielāva – kāzas laikam bijušas ļoti jautras.

Ar to «Dzeņu» attīstības stāsts nebeidzās. Izmācījušies par skolotājiem, brāļi ierosināja saimniekam Bronislavam uzbūvēt arī skolu uz savas zemes, taču nepaspēja...

Kristīne atminējās, ka mājās «Dzeņi» rosība notikusi vienmēr, Bronislavs brūvēja alu, bet Valentīna sēja sierus, abi labprāt uzņēma viesus. Viņiem piedzima seši bērni, arī viņi devās plašajā pasaulē tepat pa Latviju, izņemot Kristīnes tēvu Vitoldu – viņš kļuva par «Dzeņu» jauno saimnieku. Diemžēl 1948. gadā Bronislavu aizveda uz «lā-

geri», no turienes viņš atgriezās pēc Staļina nāves un nekad nerunāja par tur pavadītajiem gadiem.

Šīm mājām bija jāpārdzīvo padomju laiki, kad uzsāktā skolas ēka pārtapa par klēti, kad tur izmitināja talciniekus un citus svešus ļaudis. Tikmēr Kristīnes ģimene kopā ar kaimiņu saimi dzīvoja laukakmeņu ēkā, kas no kūts pārtapa par dzīvojamo māju, kamēr mājās «Dzeņi» bija izmitinātas vairākas citas ģimenes. Tādi tie padomju laiki bija...

Vitolda ģimenē dzima bērni, un arī Kristīne piedzima 1971. gadā. Kopš bērnu dienām viņa redzēja, kā vectēvs Bronislavs mīlēja kārtību, viņš toreiz mazajai meitenei asociējās ar prasmīgu saimnieku un pavāru. Bet vecmamma Valentīna bija ļoti ticīga un īsta latvju saimniece, visi viņu cienīja gan mājās, gan kaimiņos. Uzlūkojot to visu ar šodienas pieredzi, Kristīne saprot, ka viņa ir pārmantojusi no vecvecākiem arī draudzību ar dabu (vecmamma ar dadža lapām dziedināja kājas, vārīja stipru piparmētru tēju spēkam un veselībai), jo tā patiešām spēcina, dziedina, iedvesmo...

Pirtnieka aicinājums

Kristīne kopā ar brāli un mammu savulaik devās uz Preiļiem, bet atgriezās «Dzeņos» jau kopā ar vīru Aivaru un meitām Anniju un Justīni, lai, kā teikts iepriekš, lolotu šo lauku māju jau ceturtajā paaudzē. Viņi iztīrīja dīķi, sakārtoja kūti, kuru nu jau rotā liels saimes galds un mūsdienīgs virtuves aprīkojums, tāpat atjaunoja dzīvojamo māju, uzcēla jaunu šķūni, uzcēla nojumes, nomainīja jumtus... Jāiestarpina, ka darbos ieguldīta pašu un projektu nauda.

Kad atnāca Covid-19 pandēmija, Kristīne ar saimi nolēma šo māju izīrēt ģimenēm vai draugu kompānijām. Ideja bija auglīga, un kopš 2019. gada uz «Dzeņiem» viesi brauc bieži (sarunas dienā sastapu ģimeni no Īrijas, kas jau devās mājup un solīja, ka atgriezīsies nākamgad). «Dzeņos» notiek semināri, radošās darbnīcas, nometnes un citi pasākumi. Stašulānu saime mēdz ciemiņiem piedāvāt arī pašu pagata-

votus lauku gardumus – maizi, sviestu, ķirbju zupu utt.

Arī pirts piedzīvojusi pārvērtības jau divas reizes, un, kā pielāva Kristīne, būs trešā reize, pirts jau piekususi, arī galvā rosās jauns redzējums, kādai tai ēkai ir jābūt. Ja ir pirts, tad cilvēkam parasti gribas zināt visu par un ap pirti. Kristīne ir pabeigusi SPA meistara skolu, tad arī šī plašā piedāvājuma pirts un pirtnieces gaitas, arī masāžas (tas jau ir cits stāsts par ēteriskajām eļļām, Tibetas traukiem un citiem SPA brīnumiem) kļuva par īsto aicinājumu. Saprast, pieņemt, darīt un dzīvot pirts pasaulē palīdzēja arī draudzene Ināra, viņa arī vadīja pirts procedūras, bet Kristīne asistēja un pārņēma pieredzi. Tad Ināra pamainīja dzīvesvietu, un nu Kristīne rosās pirtī viena pati.

«Kad biju maza, man pirts nepatika. Kur mēs laukos mazgājāmies – tikai pirtī. Acīs koda dūmi un šampūns... nu, šausmas. Tagad pirts ir citādāka. Aizverot pirts durvis, tu nonāc citā pasaulē. Pirtī šampūna vairs nav, nav arī dūmu, ir tikai daba. Tās ir slotiņas, sāls skrubīši ar dažādiem plāvas un meža augiem... Un ūdens. Cilvēki pēc pirts procedūras teic, ka jūtas tā, it kā būtu piedzimuši no jauna. Nav bijis sūdzību, ka pirts nodarītu pāri cilvēkam. Jāsaprot, ka pirts – tā nav magnetofona mūzika, tie nav alkoholiskie dzērieni... Pirts sarunājas ūdens un slotiņu valodā, pirts spēcina ar ūdeni, tēju. Ļaujies pirtij un dabas spēkam, kas dzīvo slotiņās (vienam cilvēkam sasienu astoņas – divpadsmit mono slotiņas – tikai ievas, tikai bērza, tikai apses utt.), skrubīšos. Daba ir tā, kas labi pārzina cilvēka garu, miesu, es tikai dabu ieaicinu pirtiņā, un daba ar cilvēku izdarīs brīnumu... attīra, dažkārt arī dziedina,» teica Kristīne.

Viņa pati jūtas pirtī kā zivs ūdenī, zina, ka pirtī var būt tikai un vienīgi labi, ka pirts var nebūt tik karsta, lai ausis iztaisnotos taisnas un mute kļūtu sausa, ka arī +40–+50°C var izsvīst līdz kaulam, ka pirtī laiks kļūst lēnāks vai pat apstājas...

Kristīne pirts procedūras rīko pāriem, vienam vai diviem, vai trim, vai četriem cilvēkiem, vairāk gan ne, jo pirts no pirtnieka paņem spēku, enerģiju, tāpat arī lielākā grupā apgrūtinot gaidīt, kad pienāks tava kāрта pērties.

Lasītāju atsauksmes

Evija: «Dzeņu mājās ir tā retā vieta, kurā tradīcijas, autentisku lauku māju sajūta savijas ar mūsdienu komforta prasībām. Māju saimniece prot radīt svētku atmosfēru katrā pasākumā, smalka brīvdienu estētika un sajūta, ka tevi gaida. Kristīne ir pieklusināta un labestīga māju saimniece.»

Žanna: «Kristīne ir atklāta, sirsnīga, atsaucīga. Sirds gudra un zinoša.»

Aija: «Kristīni zinu no skolas laikiem. Viņa ir kā miera un labsajūtas burve savā valstībā, kur, pārkāpjot sliekšni, tu jūties gaidīts. Ģimene, kur strādā visi apmeklētājiem, viņu vides, pirts, masāžas un vienkāršas atpūtas baudījumam.»

Inese: «Kristīne ir iejūtīga, saprotoša, patiesa un pirts procedūras baudītājiem sagādā īpašu baudījumu un lutināšanu. Kristīne pievērš uzmanību pat vissīkākajām detaļām.

Dzeņu mājās ir īpaša aura, tur vienmēr ir patīkami atrasties, saimnieki ir ļoti sirsnīgi, atsaucīgi un viesmīlīgi.»

airbnb.lv klientu atsauksmes

Andis: «Kad izbaudījām jauko pirtiņu, peldi dīķī, sarūpētās slotas, ogu dzērienu, medus maizi – likās ka sajūtu un atmosfēras ziņā ieguvām labākās sajūtas. Ļoti jauka un patīkama lauku sēta.»

Daiva: «Cerības atbilst realitātei. Tam, kas meklē mieru laukos, šī lauku sēta ir piemērota.»

Elīna: «Satriecoša vieta, kas šķita kā maza paradīze! Klusa vieta ar privātu ezeru peldēšanai un airēšanai. Tuvu tuvējām pilsētām un apskates vietām. Noteikti atgriezšos vēlreiz.»

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». «Par projekta raksta «Kristīne Stašulāne aicina ļauties pirts enerģijai» saturu atbild SIA «Vietējā».

MAF
Mediju atbalsta fonds